

Tento projekt jsme realizovali, protože jsme viděli potřebu, seznámit společnost jednak s problematikou uprchlické krize, ale také s reálnými problémy migrantů. Evropské státy se rozhodly přijmout velké množství uprchlíků do evropského společenství a zorganizovat jejich postupné začlenění do našich kultur. Setkáváme se vlnami velkých sympatií anebo antipatií, které se obrací k lidem, kteří do Evropy přichází. Jedná se o občany, kteří s Evropou neměli bližší kontakty, neznají pravidla, tradice, kulturu, nebo na jakých základech fungují naše mezilidské vztahy, proto jejich příchod není jednoduchý.

Na začátku projektu, v roce 2016 neměli žáci, studenti, ale ani pedagogové informace o tom, co to prakticky znamená uprchlická vlna. S migrací obyvatel, která je v Evropě běžná, jsme samozřejmě zkušenosti měli, ale s přívalem miliónů lidí se nikdo z nás v našem životě nesetkal.

Do projektu se zapojila celá řada žáků a studentů hlavně z potřeby se dozvědět nové informace, mnozí jejich spolužáci, kteří byli osloveni pedagogy, účast odmítli se slovy „Nesouhlasím s přijímáním uprchlíků“. Pedagogům šlo o to, aby se mladí dozvěděli pravdu o tom, proč, kdo, odkud odchází, kam chce jít. První projektové setkání bylo na Islandu. Islandané, jako jediní obyvatelé Evropy, projeví zájem hostit více uprchlíků, než jim určovali kvóty.

První besedy s Červeným křížem, psychology, lékaři, neziskovými organizacemi, ale i osobní kontakt se syrskými dětmi a nové informace nám začínaly otvírat oči. Zjistili jsme, že Středoevropani jsou xenofobní, hlavně proto, že nemají zkušenosti s velkými migracemi.

Během všech našich setkání jsme se setkávali hlavně s lidmi, kteří s uprchlíky pracují, někdy to pro nás byly šokující informace.

Odborníci, pracující v těchto organizacích nám vysvětlil, že se snaží mimo jiné tyto lidi chránit před „turistickými“ návštěvníky, protože mnohdy je lidé našich zemí vnímali jako lidé, na které se mohou podívat, vyfotit a odejít, tak jak to děláme při návštěvách ZOO. Mladí i dospělí, jsme si pomalu začali formovat reálný obrázek o tomto problému.

Během tří let jsme na celou řadu věcí změnili názor, celou řadu výstupů jsme museli přizpůsobit reálným podmínkám a možnostem.

Nejvýznamnější dopad na všechny zapojené do projektu bylo 1. poznání opravdových problémů migrační krize, 2. vzájemné mezilidské pochopení, 3. seznámení se s novými lidmi, žáky, studenty, pedagogy, ale i migranty, 4. význam činnosti Mezinárodního Červeného kříže, neziskových organizací, řecké námořní služby atd., 5. poznání jiných školních systémů a systémů zařazení dětí migrantů do vzdělávacího systému, 6. zkušenost práce v mezinárodním týmu a přebírat odpovědnost za věc, kterou vytvářím, 7. poznání jiných kultur

společností, náboženství, 8. využití cizích jazyků. Prací na projektu se nám podařilo vymýtit xenofobii, rasismus a strach z neznámého. Velkým potěšením bylo, když ve všech zúčastněných školách žáci a studenti pomalu měnili názor na uprchlíky a jejich problémy. Díky výstavě v Domě U Zlatého prstenu se nám podařilo oslovit tisíce českých i zahraničních návštěvníků muzea.

Jsme přesvědčeni, že zkušenosti, které všichni účastníci získali, jim otevřely horizonty i jejich lidskou náruč. Nové názory již pozitivně ovlivnili jejich charakter a chápání světa. Určitě jim bude velkým přínosem v budoucnosti v pochopení sociálních, ekonomických, kulturních i společenských změn.